

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **T. S.**, zastoupen Mgr. Tomášem Císařem, advokátem, se sídlem Vinohradská 22, 120 00 Praha 2, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2016, č. j. CPR-7847-8/ČJ-2016-930310-V242, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 12. 2016, č. j. 1 A 88/2016 - 25, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

I. Kasační stížnosti žalobce **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozsudkem Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 22. 12. 2016, č. j. 1 A 88/2016 – 25, byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2016, č. j. CPR-7847-8/ČJ-2016-930310-V242 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný změnil rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „krajské ředitelství Policie“), ze dne 11. 2. 2016, č. j. KRPA-434870-31/ČJ-2015-000022, tak, že uloženou dobu vyhoštění zkrátil z 1 roku na 6 měsíců. Ve zbytku žalovaný rozhodnutí krajského ředitelství Policie potvrdil. Důvodem vyhoštění z území České republiky dle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v rozhodném znění, bylo zjištění, že žalobce pobýval na území České republiky od 5. 3. 2015 do 29. 10. 2015 bez víza, ač k tomu nebyl oprávněn, a neměl ani oprávnění k pobytu.

II. Návrh na odkladný účinek

[2] Nejvyšší správní soud obdržel ve výše nadepsané věci dne 20. 1. 2017 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“), datovanou dnem 18. 1. 2017, kterou se domáhá zrušení shora označeného rozsudku městského soudu. Současně stěžovatel podal návrh na přiznání odkladného účinku dle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel odůvodnil tak, že již samotná nutnost opuštění území České republiky pro něj znamená zásadní újmu,

kteřá je znásobena znemožněním účasti na soudním řízení. Jelikož přiznání odkladného účinku nemůže způsobit újmu žádné třetí osobě, je újma, která by byla způsobena stěžovateli výkonem napadeného rozhodnutí, jednoznačně nepoměrně větší, než újma potenciálně ohrožující jiné osoby. Dle stěžovatele přiznání odkladného účinku není ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Naopak zachování procesních práv stěžovatele, a tedy právo na spravedlivý proces, je ve veřejném zájmu. K tomu odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, a ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25 (všechna zde zmiňovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[4] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele nijak nevyjádřil.

III. Posouzení návrhu Nejvyšším správním soudem

[5] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přiznává žalobě odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

[6] Odkladný účinek představuje institut mimořádné povahy. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno automaticky očekávat přiznání odkladného účinku. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí městského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno.

[7] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud proto nejprve posuzoval, jaká újma by vznikla přiznáním, resp. nepřiznáním odkladného účinku stěžovateli a jiným osobám.

[8] Stěžovatel tvrdil, že v důsledku vycestování do jeho domovského státu by mu bylo zabráněno uplatňovat svá procesní práva. Výkonem rozhodnutí by mu proto vznikla nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Soud neshledal, že by přiznání odkladného účinku mohlo v posuzované věci způsobit jiným osobám větší újmu, než která hrozí stěžovateli. Čin, pro který bylo rozhodnuto o jeho vyhoštění, nebyl takové povahy, že by jeho další pobyt na území České republiky, mohl znamenat hrozící nebezpečí pro jiné osoby, či jinou újmu. Nejvyšší správní soud neshledal ani jiné okolnosti, které by tomu nasvědčovaly. Nejvyšší správní soud je proto přesvědčen, že výkon rozhodnutí by pro stěžovatele znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám, neboť stěžovatel by nemohl plně uplatňovat svá práva v případných dalších řízeních vedených v dané věci, čímž by bylo významně zasaženo do jeho práva na spravedlivý proces. Na tomto místě zdejší soud (ve shodě se stěžovatelem) odkazuje na své rozhodnutí ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25, kterým dospěl k závěru, že *„[j]e-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, hrozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším,*

pokračování

pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života“. První kritérium přiznání odkladného účinku je v daném případě splněno.

[9] Pokud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu hrozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážit intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 - 131, publ. pod č. 1698/2008 Sb. NSS). S ohledem na důvody správního vyhoštění, leží v daném případě proti podstatné újmě, hrozící stěžovateli, riziko narušení veřejného zájmu jen nízké nebo maximálně mírné intenzity. Stěžovatel byl totiž vyhoštěn toliko pro svou nelegální přítomnost na území České republiky, kdy mu nebyla prodloužena doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, a přesto se zde zdržoval. Nepáchal zde žádnou jinou nelegální činnost. Proto nelze vyvodit, že by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Tím je splněna druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[10] Je třeba připomenout, že v usnesení ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 – 96, č. 786/2006 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud uvedl, že „[o]dkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkoumání se dotyčné řízení před krajským soudem vedlo.“ Za dané situace se tedy do rozhodnutí o kasační stížnosti pozastavují účinky nejen ve vztahu k napadenému rozsudku městského soudu, ale odkladný účinek kasační stížnosti působí i ve vztahu k rozhodnutí krajského ředitelství Policie ze dne 11. 2. 2016, č. j. KRPA-434870-31/ČJ-2015-000022, o vyhoštění stěžovatele, ve spojení s napadeným rozhodnutím žalovaného.

[11] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. února 2017

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu